

Виповнилося 70 років від дня народження відомого фахівця у галузі кримінального права, віцепрезидента Академії — керівника Київського регіонального центру Академії правових наук України, доктора юридичних наук, професора, академіка АПрН України **Володимира Павловича Тихого**.

В. П. Тихий народився 14 жовтня 1939 р. у м. Теплогірськ Луганської області. У 1963 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині — Національна юридична академія України імені Ярослава Мудрого). У 1963–1968 рр. працював слідчим в органах прокуратури в Луганській та Дніпропетровській областях. До 1971 р. навчався в аспірантурі Харківського юридичного інституту. З 1971 р. до 1996 р. працював у Національній юридичній академії України імені Ярослава Мудрого на посадах старшого викладача, доцента, старшого наукового співробітника, професора кафедри кримінального права. У 1974–1983 рр. обіймав посаду декана денного факультету, у 1987–1996 рр. — декан заочного факультету, у 1996 р. — проректор з навчальної роботи. У 1996–2004 рр. — суддя Конституційного Суду України, з 2005 р. — керівник Київської наукової лабораторії дослідження проблем злочинності проти прав і свобод людини і громадянина Інституту вивчення проблем злочинності Академії правових наук України. З 2009 р. — віцепрезидент Академії — керівник Київського регіонального центру АПрН України.

У 1972 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Відповідальність за розкрадання вогнепальної зброї, бойових припасів і вибухових речовин» (спеціальність 12.00.08), у 1987 р. — дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Проблеми кримінально-правової охорони суспільної безпеки (поняття і система злочинів, вдосконалення законодавства)» (спеціальність 12.00.08). Науковий ступінь доктора юридичних наук присуджено у 1988 р. Вчене звання професора присвоєно у 1990 р. Обраний у 1993 р. членом-

кореспондентом, а у 2004 р. — дійсним членом (академіком) Академії правових наук України.

Напрями наукової діяльності — тлумачення права, права людини, конституційна юрисдикція, вчення про злочин та злочини проти безпеки людини. Оpubлікував понад 230 наукових праць, серед яких: «Уголовно-правовая охрана общественной безопасности» (1981), «Відповідальність за незакінчений злочин» (1996), «Стадії вчинення злочину» (1996), «Злочини проти суспільної (загальної) безпеки» (1996), «Концепція і практика офіційного тлумачення Конституції та законів України» (1999), «Підстава кримінальної відповідальності за новим Кримінальним кодексом України» (2002), «Теоретичні засади Конституції України та їх методологічне значення для правових досліджень» (2003), «Злочин, його види та стадії» (2007), «Відповідальність за злочини проти громадської безпеки» (2007), «Кримінальна відповідальність за порушення виборчих і референдних прав» (2008). Співавтор чотирьох підручників з кримінального права України і трьох коментарів Кримінального кодексу України. Брав участь у розробленні проекту Кримінального кодексу України.

Заслужений юрист України (2003), Заслужений працівник освіти України (1991). Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2000), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2006), Грамотою Верховної Ради України (2003), Почесною грамотою Верховної Ради України (2004), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2006). Почесний працівник Прокуратури України (2001), лауреат Премії імені Ярослава Мудрого (2002, 2009), Міністерством юстиції України вписаний до «Золотої книги української юстиції» (1995).

В. П. Тихий є надзвичайно відповідальною, щирою, доброзичливою людиною, яка намагається допомогти кожному, хто до неї звернувся. Своїм досвідом і знаннями він щиро ділиться зі своїми колегами, учнями, тому він завжди оточений великою пошаною і любов'ю в колективі та серед широкого юридичного загалу. Як особистість його вирізняють тактовність, професіоналізм, принциповість і виваженість.

Президія Академії правових наук України, редколегія журналу «Вісник Академії правових наук України» щиро вітають **Володимира Павловича Тихого** з його славним ювілеєм, бажають йому міцного здоров'я, щастя, творчого довголіття і подальших успіхів у його багатогранній діяльності.

Виповнилося 70 років від дня народження відомого вченого-правознавця, члена-кореспондента Академії правових наук України **Олександра Павловича Коцюби**.

О. П. Коцюба народився 7 листопада 1939 р. у с. Іванківці Тиврівського району Вінницької області у селянській родині. Трудову діяльність розпочав ще підлітком. Із 1952 р. працював у колгоспі с. Іванківці. У 1959 р., після служби в лавах Радянської Армії, знову повернувся у рідне село.

У 1959 р. вступив на юридичний факультет Львівського державного університету ім. Івана Франка (нині — Львівський національний університет ім. Івана Франка). З 1960 р. навчання в університеті поєднував із практичною роботою — працював юрисконсультом «Подільськкремтресту» у Вінниці. У 1965 р. після закінчення навчального закладу працював помічником прокурора, а потім слідчим прокуратури Вінницької області.

З 1973 по 1975 р. О. П. Коцюба — аспірант юридичного факультету Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. Після закінчення аспірантури з 1976 по 1985 р. працював старшим юрисконсультом радгоспу «Жукинський» Вишгородського району Київської області. У 1984 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Право землекористування громадян». З 1985 р. розпочав працювати доцентом Республіканської вищої школи управління АПК Держагропрому УРСР у Києві.

У 1990 р. О. П. Коцюбу було обрано депутатом Верховної Ради УРСР, де він очолив Комісію Верховної Ради з питань законодавства і законності. У період роботи Головою Комісії О. П. Коцюба брав участь у розробці і прийнятті понад 70 законів та інших нормативно-правових актів. Найбільш важливі з них — Декларація про державний суверенітет України, Договір між Україною і Росією, Земельний кодекс України, закони «Про Конституційний Суд України», «Про Прокуратуру України», «Про Президента України», Концепція судово-правової реформи, Конституція Автономної Республіки Крим, Арбітражно-процесуальний кодекс України та ін. З 1995 р. О. П. Коцюба — радник у Верховній Раді України, а з 1998 р. — радник Голови Верховної Ради України.

О. П. Коцюба є автором понад 90 наукових праць, зокрема таких, як «Право землекористування громадян» та «Личное землепользование граждан». Ці монографії здобули високу позитивну оцінку наукової громадськості не тільки України, а й учених інших країн СНД.

Також він є автором і відповідальним редактором Юридичного довідника з питань землекористування. Крім того, О. П. Коцюба має низку статей, присвячених проблемам парламентаризму і державотворення в Україні.

У 1993 р. О. П. Коцюбу обрано членом-кореспондентом Академії правових наук України. У 1997 р. за активну участь у формуванні правової системи України, державну і науково-педагогічну діяльність він був нагороджений орденом «За заслуги» та медаллю.

Принциповість і порядність, широка ерудованість і професіоналізм, сумлінне ставлення до своїх обов'язків, високі людські якості здобули О. П. Коцюбі авторитет і повагу юридичної громадськості та колег по роботі.

Президія Академії правових наук України та редакційна колегія «Вісника Академії правових наук України» щиро вітають **Олександра Павловича Коцюбу** з його славним ювілеєм і бажають йому міцного здоров'я, творчої наснаги, благополуччя і подальших успіхів у багатогранній діяльності.

Виповнилося 60 років від дня народження академіка АПрН України **Олександра Миколайовича Костенка**, який народився 4 жовтня 1949 р. у с. Щербанівське Вознесенського району Миколаївської області. У 1978 р. закінчив юридичний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка (нині — Київський національний університет імені Тараса Шевченка). Після закінчення ВНЗ працював адвокатом у Миколаївській обласній колегії адвокатів, а потім вступив до аспірантури Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка. Після закінчення аспірантури з 1982 р. працював в Інституті держави і права ім. В. М. Корецького НАН України на посадах молодшого наукового співробітника, наукового співробітника, старшого наукового співробітника, провідного наукового співробітника. У грудня 1999 р. його призначено на посаду завідувача відділу проблем кримінального права, кримінології та судоустрою цього інституту.

У 1983 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Проблема співвідношення раціональ-

ного і емоціонального в кримінології», у 1995 р. — дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Воля і свідомість злочинця (дослідження із застосуванням принципу натуралізму)». Вчене звання професора присвоєно у 2000 р. У 2004 р. обраний членом-кореспондентом, а у 2008 р. — дійсним членом (академіком) Академії правових наук України.

Основні напрями наукової діяльності — пошук нових підходів до вирішення широкого кола фундаментальних проблем правознавства і кримінології на основі принципу соціального натуралізму. Опублікував понад 250 наукових праць.

Основні наукові праці за темами наукових досліджень: «Принцип отражения в криминологии» (1986), «Криминальный произвол (социопсихология воли и сознания преступника» (1990), «Преступная неосторожность (уголовно-правовые и криминологические проблемы)» (у співавт., 1992), «Уголовное наказание» (1997), «Кримінальне, кримінально-процесуальне та кримінально-виконавче законодавство України. Тендерна експертиза» (2004), «Культура і закон — у протидії злу» (2008), «Проблема № 1 сучасної цивілізації в українському контексті» (2008).

Заслужений діяч науки і техніки України (2007). Лауреат премії НАН України імені М. П. Василенка (1995), лауреат премії імені Ярослава Мудрого (2005).

Президія Академії правових наук України та редакційна колегія «Вісника Академії правових наук України» щиро вітають **Олександра Миколайовича Костенка** з його славним ювілеєм і бажають йому міцного здоров'я, творчої наснаги, благополуччя і подальших успіхів у багатогранній діяльності.